

»Vi vil også have et publikum om 30 år«

Af Trine Munk-Petersen, Mandag den 28. juli 2014, 19:15

Det tværfaglige projekt »Sæt Kulturen i spil« skal skabe tættere relation til de danskere, der sjældent eller aldrig sætter deres ben i et teater, på et museum eller til en koncert.

»Når mere end 30 procent af befolkningen ikke bruger de danske kulturinstitutioner, så må vi finde ud af, hvorfor de ikke gør det og sammen med dem finde nogle nye måder at arbejde på. Vi er nødt til at ruske op i de metoder, vi alle sammen har en tendens til at ruste fast i, hvis vi også vil have et publikum om 30 år.«

Sådan lyder det fra Malene Dybbøl, projektleder i den fælleskommunale indsats »Sæt Kulturen i Spil«, SKIS, hvor 22 kulturinstitutioner i seks kommuner arbejder sammen om at skabe tættere relationer til de danskere, der sjældent eller aldrig sætter deres ben i et teater, på et museum eller til en koncert.

Og den gode nyhed er da også, at der faktisk sker rigtig meget på området lige nu. »Sæt Kulturen i Spil« er således bare ét ud af ni projekter under det regionale kultursamarbejde KulturMetropolØresund, hvor 26 kommuner og Region Hovedstaden har indgået en fireårig kulturaftale med Kulturministeriet frem til 2015 med det formål at skabe »en unik platform til at løfte kulturen i hovedstadsområdet«.

Læs også: [»Noget velmenende integrations-teater, man får proppet ned i halsen«](#)

Og KulturMetropolØresund er igen én ud af i alt 13 tværkommunale kulturregioner over hele landet, der har indgået frivillig aftale med Kulturministeriet om at sætte fokus på kunst- og kulturlivet og højne kvaliteten af såvel etablerede som nye kulturtilbud.

»Der er rigtig mange forskellige kulturinstitutioner med i projektet. Alt fra kunsthaller og museer til billedskoler, musikskoler, teatre og spillesteder,« siger Malene Dybbøl og remser op:

»Ishøj Kommune har f.eks. etableret et samarbejde mellem kunstmuseet Arken og bl.a. Strandgårdsskolen, hvor over 95 procent af børnene er tosprogede, om et pædagogisk forløb for børn, som har brug for et løft. Med udgangspunkt i værker af den østrigske kunstner Hundertwasser har medarbejdere fra Arken taget børnene på tur til forskellige steder i kommunen og lært dem at formidle det, de oplever. Og nu har der lige været fernisering på en udstilling af børnenes egne kunstværker, logbøger og plancher,« fortæller hun.

Læs også: [Skuespilchefer om at få nydanskere i teatret: Der skal idoler på scenen](#)

Teater baseret på samtaler med beboere

På Frederiksberg havde Riddersalen i marts urpremiere på Ursula Andkjær Olsens teaterstykke »Den bedste af alle verdener«, som var baseret på mange og lange samtaler med beboere i boligforeningen »Stjernen«.

»Det var også et fantastisk projekt, hvor alle beboerne blev inviteret ind for at se forestillingen og bagefter snakke med dramatikeren, om de kunne genkende det, der blev sagt i stykket,« siger Malene Dybbøl.

»Det projekt viste, at man ikke altid behøver starte i det helt små, man kan også have ambitioner om høj kunstnerisk kvalitet, blot man har en personlig tilgang til det, så det bliver relevant for folk.«

Endelig har Ballerup Kommune i samarbejde med spillestedet Baltoppen, ungdomsklubben Vognporten, værestedet Tapetet og det kommunale ungeråd skabt en stor årlig musikevent, Haraldsmindekoncerten, hvor alle de unge har været med til at vælge, hvilke musiknavne de gerne vil høre.

Læs også: [Kunst møder politik i bandet Grænseløs](#)

»Det er et projekt, som har fået fat i en hel masse mennesker på én gang, og hvor der har været et unikt samarbejde mellem kulturen og den sociale indsats. Det bliver spændende at se, hvordan man får det videre efter den fireårs projektperiode,« siger Malene Dybbøl.

Fælles for de mange initiativer er, at de som udgangspunkt henvender sig til alle ikke-kulturbrugere uanset etnisk baggrund.

»Men for mange af projekterne har koblingen til bestemte boligområder i praksis betydet, at en ret stor procentdel af dem, vi har fat i, er nydanskere,« siger Malene Dybbøl.

»Men vi har bestemt også fat i mange gammeldanskere, for der er jo mindst lige så mange etniske danskere, der aldrig har sat deres ben i en kulturinstitution. Jeg synes, vi rammer meget bredt, både unge andengenerationsindvandrere, etniske danskere, nydanskere og børnefamilier. Ikke mindst børn og unge er en vigtig målgruppe, som er let at komme i kontakt med via skoler og institutioner.«

Videoprojekt med unge fra Folehaven

Nikolaj Kunsthal i hjertet af København er også én af deltagerne i SKIS. I samarbejde med Kultur Valby og den almene boligforening 3B har kunsthallen inviteret fotografen og billedkunstneren Tina Enghoff til at lave et videoprojekt for og med unge fra boligkvarteret Folehaven. Og det er der foreløbig kommet tre flotte videoproduktioner ud af, som er blevet vist på Nikolajs årlige videokunsthøjsfest, Fokus.

»Der er flere årsager til, at vi er med. Både en kunstfaglig, en publikumsmæssig og en social,« siger kunsthallens leder, Elisabeth Delin Hansen.

»Som institution for samtidskunst skal vi ikke bare vise ting, der kan hænges op på væggen. Vi vil også gerne bidrage til, at der bliver arbejdet med noget, som rent fysisk finder sted uden for institutionens mure, som har et udadvendt og mere socialt sigte,« forklarer hun.

»Derudover vil vi naturligvis gerne i dialog med et bredere publikum, end det vi normalt har, som har et relativt højt uddannelsesniveau. Vi har en fast tro på, at samtidskunsten kan glæde og gavne og være et fantastisk redskab også for mennesker, der ikke er introduceret til kunsten gennem deres uddannelse. Og endelig vil vi gerne undersøge, hvordan samtidskunsten kan bidrage til at forbedre et kvarters stemning, hvordan den kan være med til at ændre beboernes oplevelse af deres kvarter og hinanden. Så der ligger også nogle helt klare aspekter omkring byudvikling og kommunikation bag vores deltagelse i projektet.«

Nyt projekt om rollemodeller

Foreløbig har tre hold unge, både drenge og piger i alderen fra ti til 16 år, næsten alle nydanskere, lavet hver sit videoprojekt, som har handlet om vidt forskellige emner – identitet, venindeskab og løgn og sandhed. Og lige nu er Tina Enghoff i gang med et nyt projekt, der skal handle om rollemodeller, hvor også f.eks. storebrødre eller forældre kan blive inddraget i forløbet. Nogle af deltagerne er nye, andre har været med før.

Undervejs i forløbene kommer de unge flere gange på besøg i kunsthallen, og det er tydeligt at mærke, at de efterhånden begynder at føle sig hjemme, fortæller Elisabeth Delin Hansen. Hvilket også er en vigtig del af projektet.

Læs også: [Da Nizar og Afaf mødte teatret](#)

»Det er jo ikke en befolkningsgruppe, der går meget på kunstudstilling – om overhovedet,« siger hun. »Men vi har efterhånden opbygget en form for tilhørsforhold herindtil. De kommer i stor stil, når vi har fernisering på filmene, og man kan se, at det er et sted, de forholder sig til og lader sig inspirere af. Men det er endnu ikke sådan, at de og familien tager på søndagstur herind for at se en kunstudstilling. Det er en lang proces, som jo også har noget med kulturelle vaner at gøre. Vi ville meget gerne prøve at introducere dem til flere af vore almindelige udstillinger, men det har vi desværre ikke haft ressourcer til endnu.«

De nære relationer

Netop mangel på tid og ressourcer er – trods de mange gode viljer og spændende projekter – et problem i forhold til de ambitioner, der ligger i et projekt som »Sæt Kulturen i Spil«, lyder det fra Malene Dybbøl.

»Der har været ganske få penge i projektet, 2,3 mio. kroner over fire år i alt – fra Kulturministeriet, Region Hovedstaden og de seks kommuner plus private fonde og puljer. Nu begynder projekterne at have en form, som man kan se løbe videre efter 2015, men det kræver nye midler, som skal søges fra fonde,« siger hun.

»Jeg ville ønske, man fra politisk hold satsede mere på at give medarbejderne tid til at gå ud af huset og skabe relationer. Den proces, hvor man stiller sig op og hakker løg i et beboerhus, er guld værd. Man kan ikke lave en god kulturproduktion, hvis man ikke har lært hinanden at kende, og det tager rigtig lang tid at opnå den relation. Men tid er der stort set ikke afsat i det her projekt. Det er vigtigt, at man begynder at få øjnene op for, at kulturinstitutionerne for at kunne overleve og for at kunne have et publikum om 30 år er nødt til at have nogle rum, hvor udviklingsprojekter får mere prestige og mere opbakning.«

Når det er så vigtigt at gøre de kulturelle tilbud mere tilgængelige for et større og bredere publikum, handler det ifølge Malene Dybbøl ikke bare om kulturinstitutionernes overlevelse, men i lige så høj grad om at skabe den nødvendige dialog mellem mennesker.

»Vi vil jo gerne tale et fælles sprog,« siger hun. »Og kunst og kultur er så dejligt demokratisk, fordi du kan kigge på et billede, jeg kan kigge på et billede, vi kan gøre det på hver sin måde og med hver sin bagage, og det kan der komme en sjov dialog ud af. Det er den dialog, vi gerne vil have sat i gang.«

Websitet anvender cookies til at huske dine indstillinger, statistik og at målrette annoncer. Denne information deles med tredjepart. [Læs mere](#)OK